

1. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ. Ἐκ φωτογραφίας (ἐν σελ. 311).

2. ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΖΑΠΠΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΖΑΠΠΑΣ ΚΑΙ ΖΑΠΠΕΙΟΝ (ἐν σελ. 314—315). Δι' ἀδρᾶς δαπάνης τῶν μεγάλων τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου τέκνων Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα έκτισθη ἐν λαμπρῷ θέσει τὸ μέγαρον τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκδέσεως, οὗ τὴν εἰκόνα παραδέτορεν σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς „Κλειοῦ.“ Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκδέσεως ταύτης γενήσονται μετ' ὀλίγας ημέρας μετ' ἐκτάκτου πομπῆς καὶ ἔκει θὰ ἔη πᾶς τις τὶ δύναται νὰ παράξῃ καὶ παράγει ὁ Ἑλλην. Ἄθροια συνέρρευσαν τὰ ἐκθέματα ἐκ πασῶν τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν μετὰ σπανίας φιλοκαλίας κοσμημέσιαν αἰθουσαν τῆς Ἐκδέσεως, ἐν ᾧ δ' ἀποδικασμάσθη τοῦ Ἑλληνος ἡ ἄκρα δεξιότης καὶ ἡ ἀνένδοτος ἐργατικότης. Εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκδέσεως ἔσται παρών, ὡς ἀναγινώσκομεν, καὶ ο μεγάτυρος ἴδρυτης Κωνσταντίνος Ζάππας, ὅστις, τῇ προσκλήσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐγκατατίπει τὸ ιστορικόν Βροσθένιον καὶ μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας, εἰς τὴν χώραν ἔκεινην, εἰς ἣν πάντοτε στρέφονται μετὰ πόδου αἱ σκέψεις του καὶ ἔξ ής εὐχόμεθα ν' ἀποκομίσῃ ἀρίστας ἐντυπώσεις. Τὸ πολυάνδριον ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐκ τῶν πλουσιωτάτων τοῦ κόσμου κατά τε ποσὸν καὶ ποιὸν καὶ ὅμως ὁ προσεχῶς τὰς Ἀθήνας ἐπισκεπτόμενος ἔξοχος Ἑλλην καταλάμβάνει λίαν διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ στεμματι τῆς καλλιτέκνου ταύτης χώρας. Ἡ δὲ τῶν Ἀθηνῶν πόλις πολλάκις μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῶν Πτολεμαίων καὶ τῶν Ἀττάλων μέχρι τοῦ Λουδοβίκου Α. τῆς Βαυαρίας καὶ ἄλλων μπεδέχθη καὶ ἐτίμησεν ἔξοχους εἴτε αὐτῆς μόνης, εἴτε καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἔλληνάς τε καὶ ζένους, μεταξὺ πάντων ὅμως ὅσοι ἔξ ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ πρός τὴν Ἑλλάδα ἐθυσίασαν ὑπὲρ αὐτῆς μεγάλα χρηματικά ποσά ἢ τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ξυνωρίς εἶνε ἀναντιρρήτως ἢ μᾶλλον ἔξοχος καὶ μοναδική. Διότι ἀμφότεροι ὀλόκληρον τὴν ζωὴν των, τὴν φρόνησιν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φιλοπονίαν των καὶ ὀλόκληρον τὴν διὰ τούτων ἀποκτηθεῖσαν κολοσσιαίν περιουσίαν των ἀφιέρωσαν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλλ. Ἐθνους, ἐν δευτέρᾳ δλως μοίρα φέρεντοι καὶ συγγενεῖς καὶ τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα. Ὁ δὲ τρόπος, καθ' ὃν ἐπρονόησαν, καὶ ὁ ἐπιζῶν Κωνσταντίνος Ζάππας προνοεῖ ἔτι, νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ μπερβασιλικὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα δωρεά του καὶ ἡ ἐνδελεχῆς μέριμνα, τὴν ὅποιαν ὁ προσεχῶς εἰς Ἀθήνας ἀφικνούμενος μέγας τοῦ ἔλληνισμοῦ πολίτης ἔχει, δπως μελετᾷ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους καὶ σπεύδῃ πρὸς θεραπείαν τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἔξ αὐτῶν, μαρτυροῦσιν δτι ὅχι ἀπλῆ φιλοδοξία ἡ ματαιότης εἶνε τὸ ἐλατήριον τῆς γενναιοδωρίας ἀλλ' ἔθεος ζῆλος καὶ ἀστείρευτος στοργή καὶ θερμότατος ἔθμουσιασμὸς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔλληνισμοῦ, ἀρεταὶ καὶ

ἰδιότητες, αἵτινες δι' ημᾶς τοὺς γενικῶς σχεδὸν ὑπὸ τοῦ σάρακος τῆς ἀπογοητεύσεως παρακαΐρως καὶ ἀδίκως κατειλημένους, εἰνέ τι μπεράνθρωπον καὶ ἀνέφικτον, εἰνέ φυτὸν δητῶς ἐξωτικὸν ἐν τῷ πλήρει ἀκανθῶν καὶ τριβόλων λειμῶνι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Τιμὴ καὶ δόξα λοιπὸν τῷ θαλειρῷ γέροντι, δστις εἰς τὴν ἐπίμονον τοῦ βασιλέως πρόσκλησιν ὑπακούσας ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ ἐν Βροσθένιῳ ἐρημητήριον του, ν' ἀφήσῃ τὴν συνήθη του μετριοφορούμηνην καὶ να ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, ὅπως συνεορτάσῃ μεδ'. ὅλου τοῦ ἔλληνισμοῦ τὴν ἐπὶ τόσον αἰσίοις οἰωνοῖς πανηγυριζούμενην εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'. καὶ παρευρέθῃ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ καλλιμαρμάρου τῶν Ὀλυμπίων μεγάρου, λαμβάνων οὔτως ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἀφορμήν νὰ ἔη πόσης προσόδου, καὶ πόσων ἀγαθῶν πρόξενος ἐγένετο καὶ γίνεται τῇ χώρᾳ ἡ ἔλληνικωτάτη καὶ ἀληθῶς θεόπνευστος ἴδεα τῶν περιοδικῶν νέων Ὀλυμπίων.

3. ΠΡΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ. Εἰκὼν ὅποι Ἰωσήφ Liek (ἐν σελ. 319). Ὁ Ἰωσήφ Λείκ εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν ζωγράφος γυναικείων φανταστικῶν καλλονῶν, τῶν ὅποιων ἡ ἀπάραμιλλος ἐν τῇ ἐκτελέσει χάρις περιεποίησεν αὐτῷ μεγαληνή φήμην καὶ δόξαν. Ἐν ἐκ τῶν ἀρίστων δημιουργημάτων τῆς φαντασίας καὶ τοῦ χρωστήρας τοῦ καλλιτέχνου τούτου εἶνε καὶ ἡ ἐν τῇ παρούσῃ εἰκόνι πάρισταμένη νεῦμις, ἥτις πρεστομαζούμενη διὰ τὸν χορὸν παρατηρεῖ αὐταρέσκως ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν δητῶς χαριεστάτην μορφήν της, ἐφ' ἣς διαλαμπεῖ ἡ ἐκ τῆς συναίσθησεως τοῦ μέλλοντος θριάμβου της χαρά. Ὁ Ἰωσήφ Liek ἐγεννήθη τῇ 22. Μαΐου 1849 ἐν Ακουισγράνῳ (Aachen). Τοῦ 1867 μετέβη εἰς Βερολίνον, ἔνθα ἐσπούδασεν ἐν τῇ αὐτόδι θασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ὥραιών τεχνῶν, χρηματίσας ἴδια μαθητής τοῦ περιφήμου ζωγράφου Schrader.

4. ΕΥΣΤΟΧΟΣ ΒΟΛΗ. Εἰκὼν ὅποι A. v. Maffei (ἐν σελ. 322). Πρὸ δλίγων ἔτι στιγμῶν περιεφέρετο πλήρης ζωῆς καὶ σφρίγους ἀνὰ τὴν εύσημον χλόην τῶν σκιερῶν δασῶν ἡ ἀκανος δορκάς, μὲ τοὺς ὥραίους, ζωηρούς δρμαλμούς περισκοποῦσα πρὸς ἀναζήτησιν πρωΐον ἐμβρώματος, καὶ ἦδη κεῖται νεκρὰ ἐπὶ τοῦ παγετώδους ἐδάφους, ὑπὸ ἀφανοῦς ἔχθροῦ δι' εὐστόχου βολῆς τὴν καρδίαν πληγεῖσα. Καὶ δημως θὰ ἐθεωρεῖτο, εὐλόγως ίσως, γελοῖος δστις ἥθελε συγκινηθῆ ἀνὰ τὸν ἀδικον δάνατον τῆς ἀθλῶς ταύτης ὑπάρξεως. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀνθρωπός, δπως καὶ τὰ ἄλλα ἄγρια, ἀρπακτικά, σαρκοφάγα θηρία, ἔχει κοπτήρας καὶ χαυλιόδοντας εἴτε κυνόδοντας πρὸς κόψιν καὶ μάσσησιν σαρκώδους τροφῆς, καὶ γομφίους εἴτε τραπεζίτας διὰ τὴν φυτικὴν τροφήν, τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς δημιουργίας, ὁ ἀνθρωπός, δὲν δ' ἀντιστρατευθῇ ποτέ πρὸς τοὺς νόμους, οὓς ἔθηκεν αὐτῷ ἡ προνοητικὴ καὶ φιλόστοργος μήτηρ, ἡ φύσις.